

EUTOMIA

Revista de Literatura e Linguística

ISSN 1982-6850

TÀPIES, Antoni – Amor

7 POEMAS

Adriano Wintterⁱ

GOLPE

meu amor é um berro

o surto do trauma
no corpo florala cavidade crespa
onde um feto
desesperadamente
se debate

na cóclea da treva

há um baque de falas
solitárias
rolando como cabeças
pela escarpa das promessaschego
e a verdade está ao centro
cravada entre o sonho
e nossas costelas

7 POEMES

Joan Navarroⁱⁱ

COP

el meu amor és un bramul

el brot del trauma
en el cos floralla cavitat crespa
on un fetus
desesperadament
lluita per salvar-se

en la còclea de la tenebra

hi ha un estrèpit de parles
solitàries
rodant com caps
per l'escarpa de les promesesarribo
i la veritat és al centre
clavada entre el somni
i les nostres costelles

VIA ÁPIA

com o candelabro da boca encontro um caminho:
túnel adunco sob a dor

elevo

acima do cérebro
as velas da língua
e miro um fim

afundo

o foco da fala
como se falar cortasse
os pulsos do escuro

e o sangue
vazando no solo
revelasse essa
rota
absurda e sacra
que agora piso

VIA ÀPIA

amb el canelobre de la boca trobo un camí:
túnel corb sota el dolor

aixeco

damunt del cervell
les velas de la llengua
i fito un fi

enfonso

el focus de la parla
com si el parlar tallés
els polsos de la foscor

i la sang
vessant-se pel terra
revelés aquest
camí
absurd i sacre
que ara trepitjo

ANTI-CANÁ

escuta
 como o touro do amor
 detona o homem

como arremessa os chifres
 contra os vítreos
 pulmões da calma

ouve
 como estilhaça
 as talhas do milagre

como os quatro cascos
 calcam os cacos
 de porcelana adâmica

e vê os anjos
 descerem chorando
 às poças da terra
 sorverem o vinho
 que evapora

ANTI-CANÀ

escolta
 com el toro de l'amor
 detona l'home

com empeny les banyes
 contra els vitris
 pulmons de la calma

escolta
 com ascla
 els atuells del miracle

com les quatre peülles
 aixafen els bocins
 de porcellana adàmica

i veu els àngels
 baixar plorant
 als bassals de la terra
 absorbir el vi
 que s'evapora

TRISTE INSTINTO

voa
         olor

de sangue
 ou cio
 na solidão

e o olfato
 das lágrimas
 ao fundo
 das fossas
 fareja e ataca

soa algum músculo
 rústico

palpitando em
 pânico
 por ânsia de amor
 ou medo da morte

e elas escutam
 e caçam

TRIST INSTINT

vola
         olor

de sang
 o zel
 en la solitud

i l'olfacte
 de les llàgrimes
 al fons
 de les fosses
 ensuma i ataca

sona algun múscul
 rústic

bategant de
 pànic
 per ànsia d'amor
 o por de la mort

i elles escolten
 i cacen

O FIM DA PARALISIA

um cavalo atravessa o eu te amo

para
empina as patas machucadas

e some no sangue
incandescendo

escutas
o fraturar das talas
ser adentro

LA FI DE LA PARÀLISI

un cavall travessa el *jo t'estimo*

s'atura
empina les potes esclafades

i desapareix en la sang
arroentant

escoltes
el fracturar-se de les fèrules
ésser endins

XX

um duo de nus

rebentava amiantos
e margens

e as carnes parvas

voavam nos campos
do pensamento

[começavam lá
onde martelos se enlaçam
o delicado molde
no cobre impossível]

vinte anos após
diziam

havia lavas fluindo nos flancos do nosso amor

XX

un duo de nus

rebentava amiants
i vores

i les carns nècies

volaven pels camps
del pensament

[començaven allà
on martells s'enllacen
el delicat motlle
en el coure impossible]

vint anys després
deien

hi havia laves escolant-se pels flancs del nostre amor

ARQUEOLÓGICO (3o16)

só teus metais
resistirão

a prata
aflante
das folhas

o paládio
dos pássaros

o irídio
dos lírios

ouros imóveis
anoitecer

e tudo
estará desfeito

dos panos tirânicos
do corpo
aos isopores
da fala vidros
do sentimento

ARQUEOLÒGIC (3o16)

sols els teus metalls
resistiran

la plata
panteixant
de les fulles

el pal·ladi
dels ocells

l'iridi
dels lliris

ors immòbils
fosquejar

i tot
s'haurà desfet

dels teixits tirànics
del cos
als poliestirens
de la parla vidres
del sentiment

só teus metais
ressurgirão
sobre mãos
pasma

entre 4 e 6
da tarde
(como hoje)
num parque

porque dura
é a beleza
de existir

sols els teus metalls
ressorgiran
sobre mans
astorades

entre les 4 i les 6
de la tarda
(com avui)
en un parc

perquè dura
és la bellesa
d'existir

ⁱ **Adriano Wintter** é poeta e tradutor, Porto Alegre-Rio Grande do Sul, (És poeta i traductor).

ⁱⁱ **Joan Navarro** é poeta, narrador e tradutor, València-Espanya, (És poeta, narrador i traductor).
seriealfa.joan@gmail.com